

[Søren P. Larsen.]

at vi fik Klarhed over, om vi paa det finansielle Omraade vedblivende kørte paa den Maade, at der ingen som helst Udsigt var til en Bedring i vore Erhvervsforhold, saa vanskelige som de var. Jeg vil mene, at gennem de førte Forhandlinger, som resulterede i det Forlig, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller føler sig noget generet af at være udenfor, har vi faaet Oplysninger, som maatte være afgørende for os og bevirke, at vi kunde tage den Stilling overfor Vinterhjælpen, som vi tilkendegav, at vi kunde tage, hvis vi kunde faa oplyst Regeringens Linie lidt længere frem end til dette isolerede Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller oplæste en hel Række Udtalelser, fremsat ved første Behandling. Det kan jo kun smigre mig, at det ærede Medlem finder mine Udtalelser saa gode, at de skal gentages. Naar det ærede Medlem spørger, hvad Aftalerne og Planerne gaar ud paa, er jeg i den heldige Stilling at kunne henvise til den Tale, som mit Partis Formand — en af de 4 store, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller efterlyste — i Gaar holdt i sin Opstillingskreds, nemlig i Rødding, og som findes refereret i „Fyns Tidende“ for i Gaar. Saa vil det ærede Medlem faa en Del af den Nysgerrighed tilfredsstillet, som pinte ham saadan, at han maatte aflevere saa meget her fra Talerstolen i denne Sag.

Rager: Jeg ønsker blot at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som er faldet her i Dag. Det blev sagt før af en æret Taler, at ved de Ændringer, der er foretaget i Landstinget, nedsatte man Lovforslagets Satser. Det vidner om en vis Overfladiskhed i Gennemlæsningen af Forslaget, da der i dette ikke findes Satser; der findes kun nogle Gennemsnitstal for, hvad der i alt maa ydes af Kommunerne i Forhold til Antallet af understøttede Personer. Det er Gennemsnitstal, der siger, hvor meget der maa ydes, og det er rigtigt, at disse Ydelser er nedsat; det er en Indsats fra Venstres Side i Forslaget, som efter min Mening ikke burde have fundet Sted, og jeg kan ikke anerkende, at det fuldt ud kompenseres ved de Naturalier, der gives. Men paa den anden Side bliver vel Resultatet det samme, som

da Forslaget var forelagt, men Kødordningen endnu ikke var paa Trapperne.

Det blev derefter udtalt, at denne Krisehjælp betød det samme, som Krisehjælpen betyder for Landbrugerne. Det tror jeg ogsaa det ærede Medlem har Ret i. Krisehjælpen betød overordentlig meget for Landbrugerne, ligesom dette Forslag vil betyde meget for de kriseramte arbejdsløse. Hvor megen Gavn Landbrugerne egentlig havde af Krisehjælpen, saa vi bedst gennem to Kendsgerninger, for det første den, at da Venstre havde holdt sig udenfor ved første Vedtagelse af Krisehjælpsloven, ilede Partiet til for at være med, da den skulde forlænges, og efter at den havde virket, fik man at vide, hvor meget den havde betydet for Landbruget. Fraser om, at det intet betyder, naar Beløb som den Gang 40 Mill. Kr. og som her 10 Mill. Kr. kommer Erhverv eller, som det desværre er Tilfældet her, arbejdsløse til gode, saadanne Fraser er alt for tyndslidte, og de virker ingen Steder.

Men saa sagde det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at de arbejdsløse fik i Virkeligheden intet. Det betød kun en Hjælp til Kommunerne. I denne Udtalelse er der naturligvis et vist Gran af Sandhed, idet disse arbejdsløse i det Tilfælde, at de er fuldstændig subsistensløse, henvises til Fatigvæsenet, en for Kommunerne dyr og for de arbejdsløse selv meget utilfredsstillende Vej frem. Men det er ogsaa kun *et Gran* af Sandhed, der er i det, og det viser igen en Mangel paa Evne eller maaske Lyst hos det ærede Medlem til at fordybe sig nærmere i Sagen, det viser en ganske overordentlig Ensidighed. Det forekommer mig, at Rigsdagen ikke alene har den Opgave at varetage de arbejdsløses Interesser, men at den ogsaa har den Opgave at varetage andre Medborgeres Interesser. Jeg vil hævde, at dette Forslag giver for det første en væsentlig Hjælp til arbejdsløse, men dernæst giver det i anden Linie en haardt tiltrængt Hjælp til Kommunerne; det nytter jo ikke, at de arbejdsløse henvises til tomme Hjælpekasser.

Og hvis det ærede Medlem saa vil sige dertil: ja vel, men der maa saa skaffes Kommunerne større Indtægter, saa beder jeg det ærede Medlem overveje: hvor skal disse Indtægter komme fra i mange af Kommunerne? Her er det, jeg siger, at der er